

Når man kører mod sydvest - mod Holland og Belgien - afløses vore hjemlige gråkrager gradvist af sortkrager, en meget nærtstående art. Det starter allerede i Sønderjylland. At se det kræver, at man kan kende en sortkrage fra en anden sortkragefugl, en råge. Rågen har et nøgent, lyst felt omkring næbroden.

Kragen er næsten altid forbundet med noget negativt. "Krage søger mager", siger man, og det har allerede Peder Laale noteret ned - han samlede danske ordsprog i 1300-tallet. Det betyder, at man søger sammen med ligesindede - og det er underforstået, at det ikke "guds bedste børn" for nu at bruge en sikkert lige så gammel vending. Og at bo "ude, hvor kragerne vender", er der færre og færre, der har lyst til!

Man kan sige, at kragen og dens slægtninge - især ravn og skade - i hundredvis af år har haft et dårligt image. Men faktisk hører de til vores mest intelligente og spændende fugle.

Vi finder krager alle steder i vores kommune - i det åbne landskab, hvor den kan holde udkig fra enkeltstående træer, på volden og også i selve byen. Den er nærmest altædende - sammen med mågerne skaffer den os af med byens pizza-rester og tabte pommes frites, og den æder insekter, orme, fugleunger, ådsler, frø etc.

Fra udkigstræerne holder den øje med, om der skulle være noget spiseligt, men den er også hurtig til at komme på vingerne, hvis en rovfugl nærmer sig. Ved vådområdet i Bøgeskov kan man tit se, hvordan kragerne mobber rørhøge og musvåger. Krager hader rovfugle!

Om vinteren overnatter mange sammen i høje træer, tit med andre kragefugle - alliker og råger. Det giver tryghed.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:

Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup